Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

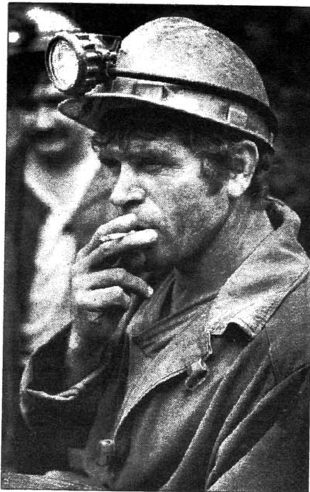

№ 208 (958) ♦ Вівторок, 1 листопада 1994 року ♦ Ціна договірна

Чим пахнуть нафта та газ України?

Великими грошима й економічною свободою — доводить Національна програма досліджень і використання ресурсів Азово-Чорноморського басейну. Хто цього ще не відчув, або хитрує або ж втратив "нюх".

Та невже ж не прикро на четвертому році державної незалежності затягувати до неможливого паски, лаяти скажену дорожнечу завізних енергоносіїв і при цьому читати заголовки рідних газет: «У нас триста родовищ газу», «Нафта є. Нема кому займатися її розвідуванням та видобутком» тощо?

Звісно, що так і рветься з язика «палке вітання» нашим звитяжним правителям, що турботливо укладають та переукладають боргові угоди на постачання з інших країн нафти й газу, в той час як власне добро лежить нерухомо.

(Закінчення на 3-й стор.).

Без авторитарності й волюнтаризму

«Закон про місцеві Ради народних депутатів» доцільно було б назвати «Законом про місцеву владу» і прийняти його якомога раніше, але не пізніше 20 листопада», — підкреслив 28 жовтня Голова Верховної Ради України Олександр Мороз під час наради з керівниками Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, ряду міських Рад народних депутатів. Він відзначив, що тільки якнайшвидше прийняття парламентом цього закону дасть змогу уникнути в країні вакууму влади до завершення роботи над новою Конституцією України. А вона, на думку Олександра Мороза, з'явиться не раніше ніж через 9 місяців.

(Закінчення на 2-й стор.).

Вшанували пам'ять визволителів

Піввіку тому, наприкінці жовтня 1944 року, радянські воїни визволили від фашистських загарбників Закарпаття. Тоді ж збулася заповітна мрія жителів краю про возз'єднання з матір'ю-Україною. Маніфест про це волевиявлення громадян регіону прийняв історичний Перший з'їзд народних комітетів Закарпаття.

Закарпатці широко відзначили дати. У містах та селах вшанували визволителів, відбулися урочисті мітинги, панахиди. До численних обелісків, братських могил лягли живі квіти. У навчальних закладах проведено уроки пам'яті, тематичні вечори.

Торжества тривали з п'ятниці до неділі включно. Для участі в них до Ужгорода прибули делегації з Праги, Братислави, Ніредьгази, Сату-Маре, Кросно, сусідніх областей та міст України. З'їхались на береги Ужа й ветерани — учасники боїв за визволення краю. В обласній Раді для них було влаштовано прийом.

Відбулось також спільне урочисте засідання обласної, ужгородських міської та районної Рад. Промовці акцентували: необхідно, аби кожен на своєму місці зробив усе можливе в ім'я зміцнення та розбудови нашої держави.

Інструкція як керівництво до дії?

Сімферопольський міськком Компартії Криму провів збори представників трудових колективів, на яких був присутній перший секретар рескому КПК Леонід Грач і прем'єр-міністр Республіки Крим Анатолій Франчук. Втім останній, побачивши операторів телебачення з телекамерами, залишив зал.

Перший секретар міськкому КПК Федір Вовчан назвав ситуацію в народногосподарському комплексі критичною, звинувативши у цьому владні структури півострова. «Рано чи пізно робітничий клас звернеться до політичної боротьби», — резюмував він. До речі, всім учасникам зборів реском КПК видав рекомендації «Що необхідно знати і робити, аби юридично правильно діяти під час організації колективних дій на виробництві». Мова йде про організацію мітингів, демонстрацій, пікетувань, страйків та інших форм протесту.

Позиція українських громад

У Євпаторії пройшла конференція українських громад західного регіону півострова. Обговорено ситуацію, що склалася в Республіці Крим, зокрема у зв'язку зі спробою політичних сил за участю деяких депутатів Державної Думи РФ та лідерів шовіністичних угруповань Росії спричинити деструктивну обстановку в автономній частині України. Делегати конференції звернулися до Верховної Ради України і Президента України Леоніда Кучми з вимогою розпустити Верховну Раду Криму і ліквідувати інститут президентства автономії. Обрано делегатів на другий конгрес українців Криму, який відбудеться 17 грудня в Сімферополі.

Вибираємо свій шлях

29 жовтня перший заступник Голови Верховної Ради України зустрівся з Президентом Національного банку Союзної Республіки Югославія Драгославом Абрамовичем. Під час бесіди обговорювалися економічні питання, зокрема низка проблем в аграрній галузі. Д.Абрамович розповів, як здійснюються реформи в народному господарстві його країни, про деякі аспекти приватизаційних процесів, а також дії югославського уряду щодо подолання спаду виробництва.

БЕЗ АВТОРИТАРНОСТІ Й ВОЛЮНТАРИЗМУ

(Початок на 1-й стор.).

Голова Верховної Ради також сказав, що в проекті закону має бути закладено принцип «противаги для здійснення влади», який запобігатиме проявам авторитарності, волюнтаризму у вертикалях влади, зміцнивши тим самим демократичні основи держави.

У свою чергу, більшість голів Рад при обговоренні проекту закону, схваленого Верховною Радою у першому читанні, відзначили розмитість формулювань щодо виконання Радами та виконкомами функцій державної влади на місцях, а також повноважень у місцевому самоврядуванні. Вони висловили ряд конструктивних пропозицій і поправок до законопроекту, які були передані в Комісію Верховної Ради з питань державного будівництва, діяльності Рад і самоврядування.

На нараді також були присутні народні депутати, представники Адміністрації Президента України.

ЛЕОНІД КУЧМА ВІДВІДАЄ США З ДЕРЖАВНИМ ВІЗИТОМ

Наступний візит Президента України Леоніда Кучми до США, намічений на 22 листопада, здійснюватиметься на державному рівні. Про це Леонід Кучма повідомив журналістів на прес-конференції, проведеній в київському міжнародному аеропорту «Бориспіль» відразу ж після його повернення з Канади, де він перебував з п'ятиденним державним візитом.

Леонід Кучма повідомив про свою зустріч у Вінніпезі з заступником Держсекретаря США Строубом Телботтом, куди той прилітав для обговорення з Президентом України питань, що стосуються його майбутнього візиту. Телботт запевнив, що Сполучені Штати Америки робитимуть все, щоб позитивно вирішити питання про надання Україні гарантій безпеки, сказав Президент України.

Відповідаючи на запитання кореспондента Укрінформу про найближчі плани, Леонід Кучма сказав, що до візиту в США буде не менш напружена робота в межах близького зарубіжжя. Очікується візит в Україну державної делегації Узбекистану, а потім сам український Президент здійснить поїздку в Туркменистан для вирішення питань, що стосуються боргів України.

Росія на сьогоднішній день є найбільшим кредитором України, і було б просто несправедливо, якби вона з якихось незалежних від неї самої причин не змогла взяти участь у конференції представників країн «великої сімки» і міжнародних валютно-фінансових організацій «Партнерство заради економічного реформування України», заявив Президент України Леонід Кучма на прес-конференції, яка відбулася у київському міжнародному аеропорту «Бориспіль».

Оцінюючи виступ на конференції міністра закордонних справ Росії Андрія Козирева, Леонід Кучма сказав, що йому сподобалась, зокрема, теза, що стосується західних кредиторів: «Давайте надавати допомогу Україні не так, як Росії».

Президент України вважає всі рішення «великої сімки» та інших організацій про виділення Україні кредитів позитивними. Ці гроші, повідомив він, підуть насамперед на покриття платежів Росії і Туркменистану за нафту і газ. У той же час він підкреслив необхідність негайної структурної перебудови економіки України з тим, щоб використати надану допомогу з максимальною користю, зауваживши при цьому, що на це піде «не один день, і навіть не один рік».

Торкаючись ходу і підсумків переговорів у Канаді, Леонід Кучма, за його словами, розцінює підписані угоди «не як декларовані, а дуже важливі, конкретні і конструктивні».

До 50-річчя Перемоги над фашизмом

Україна у другій світовій війні: уроки історії та сучасність

На таку тему в Києві наприкінці минулого тижня відбулася міжнародна наукова конференція, присвячена 50-річчю визволення України від німецько-фашистських загарбників і піввіку Перемоги. Її організаторами виступили Інститут історії НАН України, Міністерство оборони та Академія Збройних Сил України. У роботі конференції, крім науковців нашої держави, взяли участь учені Білорусі, Росії, Канади, США, інших держав близького і далекого зарубіжжя. Від імені Президента і Кабінету міністрів України учасників конференції привітав віце-прем'єр І. Курас. Він наголосив, що, урочисто відзначивши 50-річчя визволення України від німецько-фашистських загарбників, наш народ, як і всі народи колишнього СРСР, активно готується до 50-річчя Перемоги над фашизмом. Про її всесвітньо-історичне значення має ще сказати своє вагоме слово і наука.

У численних доповідях і дискусіях науковці аналізували участь України у битві з гітлерівською навалою, боротьбу нашого народу супроти фашизму. Оцінки подій були неоднозначні. У багатьох виступах вчених наголошувалося, що перемога над гітлерівською Німеччиною стала можливою лише завдяки спільним зусиллям всіх народів колишнього Радянського Союзу, їхньої дружби, бойової звитяги. Йшлося, зокрема, про безприкладні бойові подвиги українців на рідній землі та на інших фронтах, у партизанських загонах, про подвиги нашого народу на трудовому фронті, який забезпечував воїнів зброєю, продовольством тощо.

Численні учасники конференції підкреслювали, що у хвилях «мітингової демократії» нерідко спотворюється правда про Велику Вітчизняну війну 1941—1945 років. Обов'язок науковців не лише віддати належне її ветеранам, а й сказати про неї сущу правду наступним поколінням нашого народу.

Володимир ЧЕРКАС.

У комісіях Верховної Ради України

Відбулося спільне засідання постійних комісій з питань оборони і державної безпеки та у закордонних справах і зв'язках з СНД, на якому розглянуто проект Закону «Про приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 1 липня 1968 року», внесений на розгляд Верховної Ради Президентом України.

З доповідями на засіданні комісій виступили міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко та віце-прем'єр-міністр, міністр оборони Валерій Шмаров.

В роботі засідання взяли участь народні депутати з інших комісій, керівники ряду міністерств і відомств, експерти. Вів спільне засідання комісій перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Ткаченко.

Насиченим був порядок денний в комісіях з питань правової політики і судово-правової реформи, з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів, які, до речі, у другій половині дня провели спільне засідання. Комісія з питань ядерної політики та ядерної безпеки працювала над проектом Закону про використання ядерної енергії, який має розглядатися сесією в кінці листопада. Законопроект про боротьбу з корупцією опрацьовувала Комісія з питань законності і правопорядку.

В цей день працювали і в ряді інших комісій Верховної Ради.

***

Комісія Верховної Ради України законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації вивчає пропозиції щодо змін і доповнень до Кримінального, Кримінально-процесуального кодексів України та Кодексу України про адміністративні порушення, які, відповідно до прийнятих законів України «Про інформацію», «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», «Про телебачення і радіомовлення», мають захистити права журналістів, разом з тим визначити їх відповідальність за достовірність поширюваної інформації.

Продовжується робота над законопроектом, який має забезпечити захист прав громадян на інформацію, зокрема на друковані засоби масової інформації, що можливо за умови розвитку і підтримки преси. Робоча група, створена Комісією, опрацьовує пропозиції та обробляє масив інформації, що стосується законопроекту в галузі реклами.

***

Робоча група Комісії з питань законності і правопорядку за участю фахівців розглядала пропозиції та зауваження, що надійшли від народних депутатів та заінтересованих відомств до проекту Закону України «Про внесення змін і доповнень до Кодексу України про адміністративні правопорушення і Кримінального кодексу України».

Згаданий законопроект, поданий на розгляд Верховної Ради Кабінетом Міністрів України, має привести чинне законодавство у відповідність з принципами Міжнародної організації праці, а також законами України «Про охорону праці» і «Про колективні договори і угоди», посилить відповідальність суб'єктів трудових правовідносин за порушення актів законодавства про працю та про охорону праці.

Прес-служба Верховної Ради України.

Продиктовано в номер

Під'їжджай — і заправляй

У Вінниці стала до ладу найбільша в Україні газозаправна станція для автомобілів. За словами начальника відділу розвитку газового господарства державного підприємства «Вінницягаз» Івана Токаленка, щодоби вона заправлятиме близько 600 автомобілів.

Аналогічні станції в Сумах, Харкові і навіть у столиці за потужністю приблизно удвічі поступаються вінницькій. Заправка 20-кілограмової місткості, якої вистачить на 400 кілометрів, коштує 230 тисяч карбованців.

Прикарпаття від моря далеко, але...

... морські справи дедалі більше цікавлять місцевих жителів. Особливо все те, що стосується розбудови Військово-Морських Сил України. Уже протягом кількох років жителі Снятинського, Верховинського, Косівського та інших районів області споряджають автотранспортні каравани з продуктами у морські підрозділи, дисльоковані на Кримському півострові, приймають українських моряків та членів їх сімей на Прикарпатті в дні великих свят. Скажімо, на Різдво і Великдень.

І ось ще одна важлива віха цієї вкрай потрібної співпраці. На зустрічі в Івано-Франківську керівництва області з командуванням ВМС України вирішено, що прикарпатці своїми силами збудують готель для морських офіцерів у Балаклаві і ряд особняків, у яких оселяться сім'ї українських моряків.

Без «Скіфського оленя»

У неділю, 30 жовтня, урочистою церемонією нагородження переможців у столичному Будинку кінематографістів завершився XXIV Київський міжнародний кінофестиваль «Молодість». На жаль, Гран-прі — статуетку «Скіфський олень» — журі не присудило нікому. Зате переможці в окремих конкурсних категоріях відтепер щороку матимуть змогу відпочивати на Канарських островах. Відповідні тайм-шери їм надав генеральний спонсор «Молодості» — корпорація «Уолфор менеджмент». Серед щасливчиків — студент Джо Шуп з Великобританії з фільмом «Розшукується», грек Джордж Зафіріс з короткометражною картиною «Ізмаель», російські аніматори Ольга Флоренська — «Розповідь про чудо з чудес» та Олексій Харітіді — «Гагарін». А за повнометражний ігровий фільм «Співачка Жозефіна й мишачий народ» приз отримав український режисер Сергій Маслобойщиков.

У Тель-Авіві під арештом

опинилася унікальна колекція іудаїки Львівського музею етнографії і художнього промислу. Вона з успіхом експонувалася там у музеї єврейської діаспори, допоки не знайшовся родич Максиміліана Гольштейна, львівського колекціонера, який свого часу передав збірку музею. Той претендує на спадок. Єврейська громада опирилюднила заяву з вимогою повернути колекцію в Україну. Ізраїльські музейники обіцяють дотримати угоди, та львівська громада не дуже вірить в це. Одні вбачають коріння інциденту у свавіллі тамтешнього судочинства. Інші — у правовому невігластві керівництва музею, яке зобов'язане було передбачити усі підспудні течії.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про кошторис Національного банку України на II півріччя 1994 року

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Затвердити кошторис Національного банку України на II півріччя 1994 року з урахуванням положень, зазначених у пункті 7 цієї Постанови.

2. Надати право Правлінню Національного банку України проводити перерозподіл коштів у межах затверджених витрат за окремими статтями розділу II кошторису з наступним обов'язковим інформуванням Верховної Ради України.

3. Встановити, що взаєморозрахунки Національного банку України з Міністерством фінансів України здійснюються, виходячи із реальних надходжень процентів за надані Міністерству фінансів України кредити.

4. Національному банку України до кінця 1994 року здійснювати купівлю іноземної валюти на міжбанківському валютному ринку України за рахунок власних коштів лише у випадках, які сприяють стабілізації курсу українського карбованця.

5. Установити, що з метою підтримки валютного обмінного курсу українського карбованця валютні надходження на користь резидентів, які підлягають продажу до офіційних валютних резервів в 1994 році, реалізуються на Українській міжбанківській валютній біржі.

6. Дозволити Національному банку України в 1994 році використати 60 млн. доларів США із офіційних валютних резервів Національного банку для завершення будівництва виробничих потужностей по виготовленню національної валюти відповідно до укладених контрактів.

7. Спрямувати кошти в сумі 3100 млрд. українських карбованців, які були призначені у кошторисі для закупівлі Національним банком України на міжбанківському валютному ринку України іноземної валюти, до Державного бюджету України для використання на оплату праці працівників освіти, науки, культури і охорони здоров'я відповідно до Постанови Верховної Ради України «Про порядок введення в дію Закону України «Про визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України з питань оплати праці» від 23 вересня 1994 року.

8. Національному банку України подати на розгляд Верховної Ради України проект кошторису Національного банку України на 1995 рік до 15 грудня 1994 року.

9. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комісію Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м.Київ, 21 жовтня 1994 року.

ЧИМ ПАХНУТЬ НАФТА ТА ГАЗ УКРАЇНИ?

(Початок на 1-й стор.).

НЕВЖЕ ФОНТАНИ «НА ЗРІСТ НЕ ВДАЛИСЯ»?..

Скептики можуть покривитися від сміливості визначення — «добро». Та нічого страшного. Британці теж вельми недовірливо ставилися до прогнозів низки англійських фірм, що взялися 25 років тому за дуже сміливий проект — нафтове свердлування на дні Північного моря. Тепер звідтіля добувають половину всієї нафти, необхідної країні.

За результатами останніх, дуже обережних, офіційних оцінок російських та українських інститутів на Азово-Чорноморський басейн припадає більш ніж 40 відсотків усіх ще не розвіданих традиційних (тобто нафти й газ) вуглеводневих ресурсів України. З урахуванням такої вуглеводневої сировини, як газогідрати та підгідратний газ, характерної лише для моря та вічної мерзлоти, Південний регіон переважає Східний та Західний разом узяті.

Свого часу Петро Шелест, колишній перший секретар ЦК КП України, подав до Політбюро ЦК КПРС доповідну записку, датовану 25 січня 1968 року, в якій з серйозним науковим обгрунтуванням було дано прогноз можливого розвитку саме в Україні видобування нафти й газу аж по 1989 рік.

Нещодавно доктор історичних наук Володимир Сергійчук оприлюднив цей цікавий документ. З нього випливає, що за реальності розрахунків (а їх готували фахівці) вже 1975 року Україна могла б видобувати до 22 мільйонів тонн нафти та 70 мільярдів кубометрів природного газу, а 1980 — 36 мільйонів тонн нафти та 90 мільярдів кубометрів газу. Причому за собівартості видобутку значно нижчої, ніж будь-де в СРСР на той час.

І якби не сталося невдовзі відкриттів величезних нафтових та газових родовищ у Західному Сибіру, ймовірно, що було б задоволене прохання Шелеста до Держплану СРСР та відповідних міністерств підготувати пропозиції з прискореного розвитку нафтової та газової промисловості в Україні. А слідом за тим пішли б і кошти, і техніка, і потрібних обсягів геологорозвідувальні роботи, експлуатаційне свердлування. Загалом, закрутилося б колесо нашої паливно-енергетичної фортуни.

Та, як то кажуть, не випало. І Шелест, і його пропозиція виявилися «не під масть». Можливо, за те, що надто вже заповзято висував Петро Юхимович все українське, а «нафтові фонтани» республіки — просто «на зріст не вдалися» порівняно з сибірськими.

З розрахунку на весь СРСР здавалося, що логічніше вкласти сили й кошти у великі розробки надр, щоб коли вже «качати», то для всіх одразу. Сподівалися, що європейський регіон більш як сповна буде забезпечено нафтою і газом Сибіру.

Туди, до Сибіру, з усіх усюд, у тому числі з України, потекли матеріальні та людські ресурси, гроші й технології.

Вкладення у пошуково-розвідувальні роботи та облаштування нафтогазовидобувної інфраструктури Сходу, Заходу й особливо Півдня України було заморожено.

ТАКОГО ШЕЛЕСТ НЕ ЧЕКАВ!

Хоч як дивно, не «розморожують» їх і досі, незважаючи на гостру потребу тепер уже окремої держави у власній вуглеводневій сировині.

Публікація в «Голосі України» (від 27 серпня ц.р.) тієї самої доповідної записки мала дуже своєчасний і адресний заголовок «Чи виправдаються прогнози Петра Шелеста?»

Сприятливі геологічні прогнози і перспективи — ось що вельми важливо для економіки країни, що зазнає глибокої кризи. Ми маємо чітко собі уявляти, на що можна спертися, щоб видряпатися з прірви, за рахунок яких можливостей підемо на ривок з енергетичної неволі. Виявляється, такі можливості є, і їх дуже навіть вдосталь. Далеко не на повну потужність використовуємо старі нафтогазоносні регіони — Східноукраїнський та Західноукраїнський.

Голова Держкомнафтогазу України М. Ковалко все ж таки був нещирий, коли під час обговорення у Верховній Раді проблем будівництва Одеського терміналу на запитання одного з депутатів про простоювання продуктивних свердловин, особливо в Західній Україні, відповів, що в галузі робиться все можливе для стабілізації рівня видобутку нафти.

Насправді на Сході й Заході є багато свердловин, що простоюють чи мало не працюють зовсім. Не приведено в рух цілої низки резервів збільшення видобування нафти, газу й конденсату на експлуатованих родовищах. Резерви ці пов'язані з транспортуванням, переобляниям, дбайливим і раціональним використанням надзвичайно цінної мінеральної сировини та похідних продуктів.

Що ж до Південноукраїнського регіону, потенційно найбагатшого на газ і нафту, то він — щонайяскравіший приклад нашої неповоротності, некомпетентності, а то й, даруйте на слові, лінощів. Інших слів не доберещ, враховуючи розмах і вигоду можливого видобування.

А для наочності ось така картинка, що багато пояснює навіть далекому від геології громадянину. Краснодарський край півдня Росії давно відомий як нафтогазовидобувний регіон. З протилежного боку, якщо рухатися на захід вздовж Азовського та Чорного морів, — відомі родовища нафти й газу в Румунії. У проміжку — терени Півдня України, за геологічними умовами тотожні чи дуже близькі до тих — нафтогазоносних. Мало того, вважають, що збереженість вуглеводнів у морі краща, ніж на суміжному суходолі.

Тепер згадайте-но приклад нафторозробок у Північному морі. Не помічаєте зв'язку?

Зарубіжні нафтогазові компанії, дай їм волю, дуже давно вже перейшли б від прогнозів до справи. А в нас досі ніхто не займається системним вивченням цього регіону, не веде пошуково-розвідувальних робіт. Держкомгеології України постійно скорочує обсяги геологорозвідки на Півдні. Коли щось епізодично й робиться, то переважно на суші.

МІЛЬЙОН ПИШЕМО, ДВА — В УМІ

Бракує серйозної програми вивчення Азово-Чорноморського басейну і в Держкомнафтогазу. Національну програму «Нафта й газ України до 2010 року» складено надто загально й декларативно, без урахування сьогоденних суворих реалій. Вона скоріше являє собою «протокол про наміри» наших відомств, ніж керівництво до дії.

Торішнього травня було створено новий орган державної виконавчої влади — Національне агентство морських досліджень і технологій (керівник — академік Академії інженерних наук України Олександр Щипцов). У стислі строки агентство розробило проект Національної програми досліджень і використання ресурсів Азово-Чорноморського басейну, інших регіонів Світового океану на час до 2000 року. Цю програму високо оцінили науковці й виробничники, вона була схвалена в постійних комісіях Верховної Ради і затверджена Указом Президента України.

Комплексний проект «Нафта й газ» — ключовий у цій програмі. Головним її розробником й одним з виконавців є науково-виробничий концерн «Укрнафтінвест», створений під егідою Української нафтогазової академії (УНГА). Співвиконавцями проекту на конкурсних засадах визначені 13 підприємств і інститутів. Вони запропонували ряд заходів і нових технологій, за допомогою яких вже в найкоротший строк можна було б налагодити видобуток спочатку на березі, а згодом і в морі.

Чи варто пояснювати, що, окрім вигоди для народного господарства, це обіцяє ще й додаткові робочі місця, заробітки спеціалістам, які бажають повернутися із сибірських районів Росії в Україну. В нафтогазовому господарстві Росії зараз теж ситуація складна. Це й змушує нафтовиків, газовиків України подумати про повернення додому. Але що ж на них чекає тут?

Всебічну підтримку такому потрібному, звідки не глянь, проекту «Укрнафтінвесту» надає Міжнародний Фонд гуманітарних і економічних зв'язків України з Російською Федерацією, його президент Вітольд Фокін, який незмінно обстоює ідею незалежної вітчизняної економіки, бачить майбутнє за проектами типу «Нафта й газ». Важко не погодитися з його думкою, що розрахунок за енергоносії за світовими цінами для України, як виявилося, вкрай спустошливий. Отже, державі потрібно зараз не пошкодувати коштів і якнайскоріше зайнятися пошуком і видобутком власних енергоресурсів. Залежність в цьому плані від будь-якої країни, навіть найдружнішої, зачіпає наші державні інтереси. Крім Азово-Чорноморського шельфу, В. Фокін називає й інші перспективні геологічні структури і переконаний, що рано чи пізно займемося їх розроблянням.

Адже що таке для нашої держави зростання видобутку тієї ж нафти на мільйон тонн?

Як вважає генеральний директор концерну «Укрнафтінвест», член-кореспондент УНГА Віктор Олексійович Третьяк, видобуваючи в себе додатково мільйон тонн, фактично додаємо два, бо гроші «повертаємо» з закупівель на розвиток свого ж таки виробництва. Заощаджуємо при цьому мільйони доларів!

ЕКОНОМІЯ НАВПАКИ — ЦЕ НЕ ПО-КУВЕЙТСЬКИ

Та поки що держава «заощаджує» на невпровадженні програми досліджень й використання морських надр. Строки початку передбаченого бюджетом фінансування постійно відсували. Лише наприкінці вересня дещо в дуже скромних розмірах почало надходити. Ось чому «зависли» контракти, за якими «Укрнафтінвест» і його компаньйони давно мали розгорнути бурхливу діяльність.

А «кипіти» доводиться з іншого приводу й випускати пару, примножуючи запитання до уряду і Президента. Відповідей, як заведено, немає. Не має рації і розпочата справа.

Мінфін дає відписку Національному агентству морських досліджень і технологій, в якій радить визначитися у пріоритетності своїх програм і виявити життєво необхідні, ніби хтось має сумнів у значенні програми з нафти й газу.

А що коли в наших чиновників справді є сумніви і не відчувають вони, якими змінами в економічному і політичному житті віє від цього «нового Кувейту»?

Тоді не гріх їм й підказати. Напевно знайдуться вагомі аргументи на підтримку програми тих, хто знає її справжню ціну.

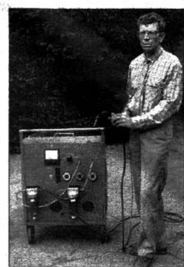
Тож хай ця публікація слугує запрошенням до розмови людей ділових, що володіють ситуацією і справді вболівають за результат.

Що ж до пишномовної оцінки Півдня України як «нового Кувейту», яка промайнула не десь, а в американській пресі, дозволю собі зазначити: хай вже краще нас у світі вважають за потенційно багатих, аніж за непроможних. Погодьтеся, обстоювати протилежне — принаймні смішно.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Нові технології

ВОДА РІЖЕ МЕТАЛ

Саме такий пересувний газозварювальний апарат «Воделеком-200» створено на Дослідному виробництві Інституту механіки НАН України. Над його розроблянням інженерний колектив на чолі з головним інженером, кандидатом хімічних наук Анатолієм Єгуновим, по суті, «хрещеним батьком» та головним пропагандистом винаходу, працював майже півтора року. Зате й результат роботи який: під час газозварювальних робіт агрегат цілком заміняє карбідні апарати. Як зізнався Анатолій Васильович, спочатку мало хто вірив, що таке взагалі можливе.

Упевнений, що читачів цікавить не так технічний бік, як те, яку користь матимемо від новинки. Тож міркуйте самі: відомо, що карбід, потрібний для газорізання та газозварювання, не виробляють в Україні взагалі, тому його доводиться купувати за валюту. А «Воделеком» дає змогу цю валюту заощаджувати, що, враховуючи складну економічну ситуацію, погодьтеся, було б зовсім не зайве. Вже підраховано, що завдяки цьому винаходу на кожному кубометрі газової суміші заощаджують до 200 тисяч карбованців.

Крім того, агрегат має істотну перевагу й з екологічної точки зору. Під час роботи карбідних апаратів внаслідок згоряння ацетилену у навколишнє середовище виділяється вуглекислий газ, а за високих температур — така страшна отрута, як оксид вуглецю. «Воделеком» вигідно відрізняється тим, що не виділяє в атмосферу жодних шкідливих домішок. Як на мій погляд, цінність винаходу очевидна.

Проте мене, крім усього, приємно вразило й інше: у нашій державі попри економічні труднощі ще досить людей, ладних щось робити, винаходити, покладаючись на чистий ентузіазм. Адже жодного з тих, хто розробляв «Воделеком», не було відзначено якоюсь грошовою винагородою чи ще чимось. Та й гроші, потрібні для виробництва агрегату, — з власного резерву підприємства.

А на сьогодні агрегат уже цілком окупив себе. За підрахунками Анатолія Єгунова, «Воделеком» окуповує себе за 3,5 місяця. І це тільки завдяки заощадженню карбіду. Стає зрозумілою зацікавленість, яку виявляють до агрегату малі підприємства. Найбільш далекоглядні і практичні з теперішніх комерсантів поспішили укласти договори з Дослідним виробництвом на поставку «Воделекома», незамінного, за відгуками спеціалістів-професіоналів, під час роботи з кольоровими й благородними металами, керамікою, склом, а також у зубопротезуванні. До речі, від Міністерства охорони здоров'я заявок ще не надходило. Втім, слід віддати належне деяким державним підприємствам, наприклад таким, як «Київпромзв'язокбуд», що виявили немалу активність у цьому питанні.

Залишається лише шкодувати, що агрегат поки що не запущено в серійне виробництво: виробляють лише пробні партії на замовлення. До того ж винахід навіть не запатентовано, але це справа часу.

Сергій НАГОРНЮК.

На знімку: Анатолій Єгунов біля газозварювального апарата «Воделеком-200».

Прочитайте всі!

«...Добро зійде, нехай мало зійде, але сіяти потрібно»

Редакція екологічної газети України «Зелений світ» видала спецвипуск «Розстріляна екологія», присвячений видатним правоохоронцям, які не тільки зробили свій внесок у пізнання Природи, її охорони від людей і збереження задля людей, але своїм життям виклали базис для усвідомлення прийдешніми поколіннями: головне в житті — здоров'я і правда, бо тільки в гармонії духовного й фізичного здоров'я може існувати Людина.

Автор «Нарисів про репресованих діячів охорони природи України» Володимир Борейко (голова Комісії із заповідної справи та охорони дикої природи Української екологічної асоціації «Зелений світ») зі студентських років Еколог з великої літери, працює дійово, плідно й гостро. Нещодавно разом з однодумцями видав нарис про розслідування саме екологічних злочинів радянської армії.

Новий випуск про репресованих природоохоронців без болю читати неможливо. В зверненні до читачів перший заступник голови УЕА «Зелений світ» Юрій Самойленко пише: «... Тільки в Україні репресіями 30-х років знищено 40 відсотків діячів-природоохоронців, і ще 10 відсотків емігрували під час громадянської та Великої Вітчизняної воєн. Отже, знищено кожного другого. Приблизно така сама сумна картина і в Росії».

Пам'ятаю своє навчання за часів розгрому біологічної науки під прапором лисенківщини, коли генетика — наймудріша і найтендітніша наука — перебувала в ранзі «продажной девки империализма», а в курсі політичної економії викладали теорію народження життя за Лепешинською. Скільки втрачено часу (вже потім кандидати наук проходили «лікбез» і слухали лекції академіка Сергія Михайловича Гершензона), скільки студентів, майбутніх науковців, не змогли реалізувати себе під час штучного гальмування розвитку біологічної науки?!

Нариси Володимира Борейка, як данину історичній правді заради майбутнього, читати цікаво не тільки біологам. Перед нами постають живі образи наших Учителів, захисників майбутнього життя.

З приємністю свідчу, що депутати Верховної Ради з зацікавленням знайомилися зі спецвипуском газети «Зелений світ». Отже, сподіваюся, що правда залишиться в серці й розумі, а це піде на користь в роботі над новими законами України не тільки природоохоронного напряму, що людина культурна не дасть розірватися ланцюговій реакції порядності, бо сіяти добро потрібно. А воно обов'язково зійде.

Наталія ПРЕОБРАЖЕНСЬКА,
член президії Української Ради миру, кандидат біологічних наук.

Продиктовано в номер

Створено Національну конфедерацію профспілок

В актовому залі Інституту філософії НАН України відбулася установча конференція Національної конфедерації профспілок України, в організації якої взяли участь Незалежна профспілка журналістів, «Солідарні профспілки України», профспілка — асоціація льотного складу, федерація «Солідарність», профспілка працівників Академії наук, профоб'єднання «Громада», профспілка працівників інвестиційних та малих підприємств, профспілка працівників спільних підприємств. Делегатів і гостей установчої конференції НКПУ вітали голова Комісії з питань соціальної політики та праці ВР України Юрій Буздуган, секретар посольства США в Україні Ерік Грін. Конференція ухвалила декларацію та статут Національної конфедерації профспілок України, в яких сформульовано основні засади і мету створеного профоб'єднання.

За наданою оргкомітетом інформацією, Національна конфедерація профспілок України об'єднуватиме в своїх лавах більш як візсімот тисяч членів, які входять до організації засновників НКПУ, і таким чином стане другим за кількістю профоб'єднанням України та новою реальною силою як у профспілковому русі, так і в політичному житті України. Цікаве об'єднання в НКПУ профспілок творчої та наукової інтелігенції, профспілок, що охоплюють своїм членством практично всіх працівників недержавного сектора економіки, а це дозволяє зробити прогноз щодо зростання кількості і впливу НКПУ у ході переходу держпідприємств і держустанов до нових форм власності. Проблеми, що виникають при цьому, вже відчув на собі льотний склад України, який нині вимушений захищати свої інтереси і права більш як у п'ятдесяти авіакомпаніях, що діють в Україні.

Серед заходів, що пропонувалися на конференції, — переговори з Кабінетом міністрів України про надання коштів на збереження робочих місць висококваліфікованих працівників з метою уникнути відпливу науково-творчого потенціалу за кордон; створення системи недержавного соціального і пенсійного забезпечення, що дало б можливість значною мірою підвищити соціальну захищеність громадян України; питання гарантій працівників недержавного сектора економіки за умов неплатоспроможності чи банкрутства підприємств, боротьба за вдосконалення судово-правової галузі тощо. Установча конференція НКПУ прийняла ряд звернень до керівників держави, а також подала пропозицію про нове формулювання статті 95 Конституції України, в якій було б відбито права та гарантії діяльності профспілок.

Приємне враження справила й атмосфера власне конференції НКПУ, практично не було традиційних для наших профспілок звинувачень усіх і в усьому, зведення рахунків і погроз. Навпаки, панував дух взаєморозуміння, спільності інтересів.

Борцям за волю

У Рівному, в районі Басового Кута, відкрито пам'ятник-меморіал українським підпільникам, членам ОУН, воїнам УПА — всім тим басівкутським юнакам і дівчатам, хто за буремних років визвольних змагань пішов захищати Україну. Перед відкриттям була служба Божа у місцевому Свято-Троїцькому храмі, хресний хід центральною вулицею селища, а також мітинг-реквієм. Виступили колишні підпільники, зв'язкові, рідні загиблих у боротьбі за волю України.

У ХДП є концепція Конституції

Необхідність прийняття нового Основного Закону України стала суспільною потребою. Політичні партії вже включилися до конституційного процесу.

Свій проект концепції Конституції України в київському Будинку літераторів представила Християнсько-демократична партія України. Її голова Віталій Журавський, народні депутати, підприємці, відомі політики та юристи зазначали, зокрема, що нова Конституція повинна передбачати президентську форму правління в соборній унітарній державі з оптимальною децентралізацією влади.

Як ЖБК на «МММ» став схожий

І там, і там людей ошукали. Але вони сподіваються на справедливість

Події, які ще не скінчилися і, очевидно, так просто не скінчаться, розвивалися таким чином. Спочатку були приємні новини. У жовтні 1992 року Кабінет міністрів України видав постанову «Про подальший розвиток житлово-будівельної (житлової) кооперації», Міністерство фінансів установило «Порядок надання пільгового кредиту житлово-будівельним кооперативам». Розпорядженням представника Президента в Києві Івана Салія від 5 квітня 1993 року було передбачено формування в місті житлово-будівельних кооперативів і визначаються терміни сплати пайових внесків, а в квітні — липні у Києві сформовано і зареєстровано юридичними особами 15 ЖБК, відкрито їхні рахунки в банках. Справу, розпочату Салієм, продовжив його наступник Леонід Косаківський, чиїм розпорядженням від 11 червня за кооперативами було закріплено будинки в різних районах міста; громадяни на підставі виданих їм довідок зробили на рахунки своїх ЖБК пайові внески в розмірі 10—25 відсотків від повної тогочасної вартості квартир...

Отут розпочинається частина друга цієї історії, сумна і трагічна. Списки членів деяких кооперативів внаслідок кабінетно-бюрократичних непорозумінь у лабіринтах міської держадміністрації не були затверджені, інших — затверджені. Втім, довідки про членство, як уже зазначалося, видали всім, і гроші громадяни, маючи такі надії, внесли.

Мало того. Державних кредитів кооперативники так і не дочекалися. І розпорядженням Косаківського від 31 грудня 1993 року фінансування будинків, спорудження яких розпочато 93-го року, переведено на ліміт міської адміністрації за рахунок коштів міського бюджету. ЖБК фактично ліквідовуються: квартуправлінню пропонують створити з них ЖК та підготувати пропозиції щодо продажу кооперативникам квартир... за повну вартість.

Поки пропозиції ті готувалися, члени ЖБК провели мітинг протесту. Але ні він, ні лист до самого Кравчука не допомогли: мітинг угамувала міліція, а лист після подорожі за маршрутом «Адміністрація Президента — Кабмін — Мінфін» прибув до міської держадміністрації «на розгляд і вирішення згідно з чинним законодавством». А в серпні надійшли до кооперативів листи за підписом заступника начальника квартуправління С. Коваленка, в яких повідомляли ціни на квартири і пропонувалося взяти заяви від охочих сплатити (звісно, все відразу). Про тих, хто платити не міг, нічого не було сказано.

Що ж люди?

Микола КОТИГОРОШКО, заступник голови правління ЖБК «Київ-11»: «Ми розуміємо, що в держави немає грошей на пільгові кредити. І підтримуємо Косаківського, який передав будівництво на бюджет міста. Але ніяк не второпаємо, чому не були використані наші гроші, які вже з'їла інфляція? Чому ніхто вже не згадує про той перший внесок, пропонують квартири за повну вартість? А це ж сотні мільйонів карбованців! У моєму, наприклад, кооперативі таке по кишені лише шістнадцятьом із двохсот двадцяти двох чоловік. Нас кинули напризволяще...»

Володимир КОСТЮК, кооператив «Хімік-21»: «Для багатьох це трагедія. Перший внесок, приміром, за трикімнатну квартиру становив 2 мільйони 400 тисяч. Це було тоді доларів 800. Люди продавали машини, цінні речі...»

Петро КОВЕРГА, голова кооперативу «Зв'язківець-3»: «Живу з дружиною і двома дітьми в «малосімейці» вже 14 років. В кооперативі — 9 років, на квартирній черзі на підприємстві — 5 років. Навесні 93-го року вніс 700 тисяч карбованців...»

Отже, тисячі людей лишилися біля розколотих ночов. Винних, як водиться, немає. І, водночас, є — оте в подібних випадках таке абстрактне, що називається державою.

Питання житла — дуже делікатне. І небезпечне. З тих, що часто стають причиною соціальних вибухів. Тим більше, якщо люди почувають себе одверто ошуканими.

Але бунтувати вони не хочуть. Хочуть сісти за стіл переговорів. Не з чиновниками, які самі нічого вирішити не можуть. Потрібна допомога, в крайньому разі, хоча б з боку «батьків» міста. Люди сподіваються.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

ДЗВОНИ ДУШІ ЛЮДСЬКОЇ

Під такою назвою у Волочиську відбулося обласне свято духовної музики й пісні, організоване Хмельницьким будинком народної творчості та Волочиським райвідділом культури. Свято відкрилося хресним ходом віруючих церковних громад райцентру до будинку культури «Гармонія». Тут виступали хорові, танцювальні та оркестрові колективи художньої самодіяльності з Хмельницького, Кам'янця-Подільського, Шепетівки, Волочиська, інших райцентрів області. Емоційно піднесено виконували твори Гуно, Баха, сучасних зарубіжних та українських композиторів не тільки досвідчені, а й дитячі колективи, які теж засвідчили високу виконавську майстерність, надбання духовної спадщини нашого народу.

Михайло ВАСИЛАШКО.

САМІ ЗБУДУЄМО МЕТРО

Після того, як уряд України не зміг остаточно визначитися із будівництвом метро у Донецьку, було вирішено, що його споруджуватимуть на кошти з місцевого бюджету. Метрополітенівці одразу відчули: розрахунки за виконані роботи здійснюються оперативно. Та ось питання: чи надовго вистачить місцевій владі ентузіазму, а головне — коштів, щоб продовжити важливе для гіганта-міста будівництво?..

Юрій ДОЦЕНКО.

Київ, 26 жовтня 1994 року. Будівництво нового реабілітаційного центру футболістів київського «Динамо» розпочато в Кончі-Заспі.

На знімку: Валерій Борзов під час церемонії.

Фото Володимира **ФАЛІНА.**

Перетнулися дві дороги до храму

Небесно-блакитні куполи із золотими хрестами здіймаються над однією з найкрасивіших вулиць Сум. Це — Троїцький собор. Споруджували його коштом відомого цукрозаводчика Харитоненка. Витончене сплетіння різних архітектурних стилів робить його унікальною пам'яткою культури. Перша світова війна перешкодила завершенню будівництва храму, а отже, і його освяченню. Може, саме тому, що службу в ньому не правили, атеїстична вакханалія, коли повсюдно закривали, знищували культові споруди, обминула собор. Десятиріччя стояв він нікому не потрібний, аж поки 1944 року офіційно зареєструвалася релігійна громада, якій і передали в користування напівзруйновану під час війни будівлю. Але громада так і не спромоглася зібрати кошти на капітальний ремонт. І в 1959 році звернулася до уповноваженого у справах Російської православної церкви по Сумській області з проханням прийняти від неї собор та церковне майно. Прийняли. А в пам'ятнику архітектури республіканського значення розмістили склад. Знадвору вивісили табличку: «Обережно! Приміщення валиться!»...

Відтоді спливло сімнадцять літ. Облвиконком ухвалив рішення про реставрацію собору і пристосування його під Будинок органної та камерної музики. Епопея відродження собору у новій іпостасі розтягнулася ще на десять років. Обласному бюджету це обійшлося у кругленьку суму, але витрати не були марні. Святе місце стало центром високого мистецтва, духовним пристанищем для шанувальників класичної музики й хорового співу. Традиційними стали тут фестивалі органної, хорової та камерної музики.

Видно, така вже в собору планида — бути своєрідним барометром суспільного життя.

Кілька років тому Сумське єпархіальне управління відновило громаду Троїцької церкви, яка одразу зажадала повернути собор. Мистецькі кола за підтримки широкої громадськості закликали власті не робити цього. Чиї аргументи вагоміші? Представники релігії слушно стверджували, що собор в ім'я торжества історичної справедливості має належати церкві. Інша сторона не менш переконливо звертала увагу на ряд істотних моментів. По-перше, свого часу громада добровільно відмовилася від права володіння собором на користь державі, і відбудовувала його держава. По-друге, і найголовніше, щоб повернути громаді собор, треба демонтувати орган, виготовлений відомою чеською фірмою «Рігер Клосс» за індивідуальним проектом і пристосований до акустичних особливостей Троїцького собору. Заодно припинить існування й популярний осередок культури, у той час як Суми є одним з небагатьох в Україні обласних центрів, де нині стільки діючих культових споруд.

Завдячуючи добрій волі й розважливості обох сторін, у цьому непростому конфлікті було знайдено тимчасовий компроміс. Тепер у храму два господарі — громада та обласна філармонія. У дні релігійних свят тут правиться служба. У «вікнах» між ними відбуваються концерти.

Але погоджувати плани й інтереси стає дедалі важче. Парафіян обурює, що вівтарне місце займає «сатанинський» інструмент, що в центральній частині зали театральні крісла, а богослужіння проходять у пристосованому закутку. Артистам теж не солодко, болить душа за орган. Він дуже чутливий до перепадів температури й вологості, може «захрипнути».

Усі добре розуміють: становище хиткої рівноваги не може тривати довго. Який же вихід? Поки що запитання залишається відкритим. Очевидно лише одне — проблему, яка зачіпає інтереси як віруючих, так і атеїстів, не можна розв'язати адміністративно-вказівним методом. Надто тонка і вразлива матерія, щоб різати по живому...

Віталій МАКСЮТЕНКО.
Суми.

Польська картопля солодша?

Малі підприємства, які ростуть у Херсоні, наче гриби після дощу, інтенсивно вербують наймитів для роботи у Польщі. І охочих вирушити туди більш ніж досить.

На збиранні картоплі, буряків, іншої городини добровольці з нашої країни працюють, як то кажуть, від темна до темна, оскільки поляки відмовляються трудитися у такому високому темпі за мізерні, на їх думку, гроші. А українці готові на будь-які умови, аби заробляти «у пана» щодня 5 доларів — саме стільки платять наймитам господарі. За місяць, як засвідчує практика, в такий спосіб можна заробити 5 мільйонів карбованців. Це вдесятеро більше, ніж одержують херсонці на місцевих підприємствах.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.
Херсон.

Мета — допомогти реформам

Наша газета вже писала про візит в Україну представницької делегації Фонду підприємництва для західних нових незалежних держав. Ця фундація, ідею створення якої висунув Президент США Б.Клінтон під час свого візиту в Україну в січні 1994 року, має на меті підтримати розвиток приватного підприємництва в Україні, Білорусі та Молдові. Саме про стан та перспективи розвитку в Україні приватного сектора йшлося під час зустрічей керівників Фонду з Президентом України Леонідом Кучмою та Головою Верховної Ради України Олександром Морозом, що відбулися в ході цього візиту.

Голова Фонду підприємництва для західних нових незалежних держав Гленн Гатчінс та президент і директор-розпорядник Фонду Скотт Карлсон люб'язно погодилися відповісти на запитання кореспондента «Голосу України».

Наші інтерв'ю

— **Чи не могли б ви докладніше розповісти про мету створення Фонду і основні напрямки його діяльності в Україні?**

Г.Гатчінс. Про створення нашого Фонду було офіційно оголошено Президентом США. Метою нашої діяльності є розвиток приватного підприємництва у Білорусі, Молдові та в Україні, тобто в західних державах СНД. На це Сполученими Штатами через американське Агентство з міжнародного розвитку планується виділити ...0 мільйонів доларів протягом найближчих чотирьох років.

Фонд, що керуватиметься приватною радою директорів, матиме повноваження неупереджено робити інвестиції, надавати позики і пропонувати технічну допомогу новим приватним компаніям і підприємцям у названих незалежних державах, роблячи особливий наголос на підтримці малих і середніх підприємств. Здебільше це будуть приватні фірми та підприємства, що приватизуються з чисельністю персоналу до 2500 чоловік. Саме допомогу у створенні потужного приватного сектора ми вважаємо важливим внеском уряду США у підтримку процесу реформ в Україні.

— **Припустімо, що хтось із українських підприємців захоче отримати від вашого Фонду кредит чи залучити інвестиції. Як він має діяти?**

С.Карлсон. Перш за все він має скласти докладний бізнес-план. Тобто описати основні напрямки діяльності. Дуже важливо, щоб продукція, яку плановано випускати, мала збут, бо підтримувати будемо тільки життєздатні та перспективні фірми.

Якщо після попереднього розгляду пропозицій Фонд визнає її за перспективну, буде призначено групу фахівців для більш докладного вивчення. Весь процес має тривати не більш як два місяці. Він включатиме розгляд заявки, запит про надання додаткової інформації, відвідини компанії.

— **Ви мали численні зустрічі з українським керівництвом. Які враження від них залишилися? Як би ви взагалі охарактеризували хід економічних перетворень в Україні?**

Г.Гатчінс. Ми мали нагоду поговорити з Президентом Леонідом Кучмою і главою парламенту Олександром Морозом про хід і програму реформ в Україні. Ми розуміємо, що реалізація цієї програми тільки-но розпочалася і для втілення її потрібна мужність. Але інакше й бути не може. Усі держави рухаються вперед. Якщо Україна теж не набере обертів, реалізуючи економічні реформи, то відстане і залишиться позаду. Нас дуже надихнуло те, що українське керівництво з надією дивиться у майбутнє, а не озирається на минуле. І ми тут для того, щоб допомогти йому в реалізації цих планів.

— **Одне з положень програми діяльності вашого Фонду передбачає купівлю частки власності підприємств, у які ви інвестуєте. Чи не боїтеся, що це сприймуть як спробу встановити контроль над важливими економічними об'єктами?**

Г.Гатчінс. Ми не ставимо такої мети. Ми лише плануємо співпрацювати з українськими підприємцями як партнери і допомогти у їхньому становленні. Наше завдання — підвищити потенціал українських підприємців, українського ринку та українських споживачів. От і все, чого прагнемо.

— **Які мотиви спонукують вас — відомих бізнесменів, узятися за цю справу?**

С.Карлсон. Я керувався здебільше бізнесовими можливостями. Останні три роки працював у різних країнах Центральної та Східної Європи. У вашому регіоні, безумовно, є добрі можливості для інвестування.

Г.Гатчінс. У США вважають за норму, коли бізнесмен ще й займається суспільною та благодійною діяльністю. Крім того, мене особисто попросив очолити Фонд Білл Клінтон, а це не та людина, якій легко сказати «ні». Він підкреслив, що розвиток приватного сектора в Україні дуже важливий, крім того, він обіцяв Президентові України сприяння в цьому напрямку. Дуже важливо зрозуміти, що саме розвиток приватного сектора приводить до успіху реформ і економічного зростання. Намагаючись отримати свій прибуток, підприємець заразом створює нові робочі місця і сприяє економічному зміцненню держави. А саме такого зміцнення сьогодні прагне досягти Україна, проводячи реформи.

— **Дякую за розмову.**

Вів інтерв'ю **Тимофій ПРОКОПЕНКО.**

Річниці

Під прапором свободи

Сьогодні Алжир святкує сорокову річницю початку визвольної боротьби

Війна за свободу тривала 7 років, і незалежність була сплачена дорогою ціною: загинуло більш ніж півтора мільйона чоловік, зруйновано 8 тисяч населених пунктів.

Перші роки незалежності були важкі, враховуючи лихолітній колоніальний спадок: масові пересування населення, нестача кадрів, порожня скарбниця, передавання харчів, закинуті цілі галузі тощо.

Стратегія відновлення природних багатств та політика економічного розвитку, котра проводилася під час виконання п'яти національних планів розвитку, дали змогу виконати широкомасштабні програми із залучення інвестицій, що перетворило Алжир на величезну промислову будову. Досягнувши на початку 80-х років темпів зростання промислового виробництва у 8% щорічно, інвестувавши за 20 років більш ніж 1000 мільярдів алжирських динарів, електрифікувавши більше 80% території, охопивши шкільною освітою більше, ніж 6 млн дітей, Алжир у кінці 80-х — початку 90-х років знову зіткнувся з серйозними проблемами. Це змусило різні уряди, що весь час змінювали одне одного, переглянути весь комплекс принципів функціонування економіки і розпочати перехід до ринкової економіки.

У політичному плані набуття чинності новою Конституцією від 23 лютого 1989 р. відкрило нову сторінку в історії, поклавши край однопартійній системі.

На міжнародній арені Алжир прагнув до конкретного впровадження в життя ідеалів ООН. Це виражається у розвитку стосунків дружби й співробітництва з усіма державами. І цілком природно, що Алжир був однією з найперших країн, що визнали Україну і встановили з нею дипломатичні відносини.

Нині вітаємо алжирський народ з його знаменним днем.

Хто очолить Францію — покажуть вибори

Прем'єр-міністр Франції Едуард Балладюр оголосив про своє бажання взяти участь у боротьбі за президентське крісло, господар якого зміниться навесні наступного року. Очевидно, його головним суперником стане нинішній мер Парижа, «брат по партії» Жак Ширак. Лідер партії Об'єднання у підтримку республіки і її кандидат у Президенти на попередніх виборах Жак Ширак свого часу фактично поступився Балладюру місцем у Матіньйонському палаці, відмовившись очолити уряд.

Інша несподіванка: Президент Франсуа Міттеран, який 14 років очолював Францію і тепер відмовляється боротися за своє крісло через хворобу, раптом досить тепло висловився на адресу давнього «супротивника» Жака Ширака, і навпаки — дозволив критику у бік Балладюра. Найбільший козир останнього — початок виходу держави з економічної кризи. Проте Міттеран заявив, що піднесення виробництва у Франції пов'язане, передусім, із світовою тенденцією до цього.

Крім названих двох кандидатів на пост Президента Франції, очевидно, претендуватиме голова Європейської комісії, член Соціалістичної партії Жак Делор, шанси якого також досить великі. А офіційно передвиборна кампанія розпочнеться з січня наступного року.

Наталя ФІЛІПЧУК.

На знімку: «брати по партії» і конкуренти в боротьбі за крісло Президента Едуард Балладюр і Жак Ширак.

Продиктовано в номер

У західному таборі немає згоди

Європейські країни продовжують виступати проти зняття міжнародного ембарго на поставки зброї до Боснії. Про це заявив міністр оборони Франції Ф. Леотар після переговорів, що відбулися в Сараєво з керівником боснійських мусульман, А. Ізетбеговичем. Він попередив, що буде відновлено громадянську війну, якщо в ООН приймуть резолюцію щодо зняття ембарго на продаж зброї до цього регіону. Йдеться насамперед про мусульманську сторону. На цьому наполягає США, тоді як ряд інших країн, постійних членів Ради Безпеки ООН, виступає проти.

Якщо буде прийнято текст, який механічно дозволить таке постачання через півроку, то європейські країни заявили, і першою з них Франція, що «блакитні каски» з Боснії буде виведено.

Загрози не припиняються

Ісламський рух опору Хамас виступив із загрозами «завдати ударів по ізраїльським цілям та інтересам у всьому світі». В заяві цієї екстремістської палестинської організації містяться й звинувачення на адресу Сполучених Штатів, які, за переконанням Хамас, нині «відіграють несправедливу роль у регіоні і упереджено ставляться до подій на Близькому Сході».

Власкори повідомляють

Форма довільна, зміст один

В Алмати нещодавно відбулася міжнародна конференція з продовження Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Представник Української держави Надзвичайний і Повноважний Посол України в Казахстані Віктор Богатир знову заявив про те, що наша країна не підпише даного моменту цей документ. Одна з відомих казахстанських газет — «Панорама» попросила його прокоментувати дану позицію.

В. Богатир заявив, що Україна готова підписати цей документ, але з певними гарантіями. А текст гарантій, на думку посла, міг би бути викладений у формі багатостороннього документа, підписаного главами держав чи урядів США, Росії, Великобританії та Франції, з одного боку, і Україною — з іншого. Таким документом може стати меморандум.

Відповідаючи на численні питання щодо атомної зброї, посол пояснив ситуацію в економіці України. Він високо оцінив останні двосторонні угоди між Казахстаном і Україною, котрі, на його думку, дають можливість відновити економічні та культурні зв'язки.

Тетяна КОСТІНА.

Алмати.

Угорський калейдоскоп

Клінтон і Єльцин їдуть до Будапешта?

Наприкінці листопада нинішнього року в Угорщині, вперше з країн Східної Європи відбудеться чергове засідання Соцінтерну. Зокрема, розглядатимуться питання про вступ до організації Угорської соціалістичної партії.

А вже на початку грудня у Будапешті засідатимуть члени Наради з питань безпеки та співробітництва. За словами прем'єра Угорщини Д.Хорна, крім його колег з багатьох країн світу, очікується також приїзд президентів США Б.Клінтона та Росії Б.Єльцина.

Ти співпрацював з таємною поліцією?

Після майже чотирирічних дебатів у країні розпочали так зване «просвічування» біографій відомих діячів держави з тим, аби переконатися, чи не співпрацювала та чи інша особа з таємними службами колишньої «комуністичної» УНР. Для цього створено спеціальний орган у складі трьох фахівців. Згадану процедуру насамперед пройдуть судді, котрі в подальшому розглядатимуть справи. Після них — депутати парламенту, міністри та члени уряду, інші провідні діячі, загалом понад 15 тисяч чоловік.

Мер просить зменшити квартплату

Головний мер Будапешта (саме так звучить його посада) Габор Демскі звернувся до керівників районних самоврядних установ з проханням не підвищувати в нинішньому році і так досить високу квартплату. Згідно з чинним законодавством, головний мер може тільки просити про подібне своїх молодших за посадами колег, яким надано право підвищувати квартплату. Окремі керівники районних адміністрацій скористалися цим, що викликало зрозуміле обурення людей, насамперед пенсіонерів.

Хто подруга Президента

На це запитання шукає відповідь у своїй новій книзі «Червоні ліжці» (від слова «ліжко») відома в минулому угорська співачка, а нині автор вже шостої подібної за змістом книги Шарлота Золотної. А останній твір розповідає про коханок та подруг російських правителів від Миколи II до Бориса Єльцина. Книга вийде у світ восени нинішнього року.

Микола ГОРВАТ.

Будапешт.

Ще раз про конфлікти із... законом,

який створили депутати Рокинівської селищної Ради Луцького району, що на Волині

Не буде перебільшенням, коли скажу: ця історія — унікальна в судовій практиці Волині. А може, і України. Принаймні, у Волинській області такого нехтування судових рішень ніхто не пам'ятає. А суть справи така. В червні 1993 року завідувачку дитсадком «Барвінок» Ганну Вороняк за рішенням сесії Рокинівської селищної Ради було звільнено з роботи. Ганна Северинівна вважає таке рішення несправедливим, а тому звертається до Луцького міського суду із заявою про поновлення її на роботі. 26 серпня 1993 року міський суд ухвалює рішення: поновити Ганну Северинівну на попередній роботі. Через кілька днів селищна Рада розглядає рішення міського суду і виносить свою ухвалу: «Рішення Луцького міського суду прийняти до відома». Голова селищної Ради Микола Демидович з рішенням суду не погоджується, пише касаційну скаргу голові Волинського обласного суду. Наприкінці вересня 1993 року судова колегія у цивільних справах Волинського обласного суду рішення Луцького міського суду від 26 серпня 1993 року залишила без змін. Селищна Рада не виконує ухвали, не скасовує рішення про незаконне звільнення Ганни Вороняк з посади. Микола Демидович офіційно заявляє: «Нинішній склад народних депутатів своє рішення про звільнення Вороняк Г.С. з посади зав. дитсадком не відмінить». У цю справу втручаються прокурори району, області, керівники управління юстиції області, народні депутати України, працівники обласної та районної Рад, але... рішення суду не виконують. Про це 26 листопада 1993 року писала газета «Голос України» в статті «Конфлікти.... із законом», звертаючись до Верховного суду й Генерального прокурора України втрутитися в цю справу, бо на Волині не знають, як виконати рішення суду. Але на виступ газети ніхто не зреагував. Коли так, то можна й надалі творити беззаконня, адже винні не несуть за це жодної відповідальності. Навпаки, керівники селищної Ради ходять в «героях», мовляв, бачите, які ми «сміливі»: що хочемо, те й робимо, а закон для нас, що дишло...

У моїх словах нема перебільшення. Ця історія гідна того, щоб занести її до Книги рекордів Гіннесса. Міркуйте самі. Микола Демидович по «справедливість» звертається до Верховного суду України, звідки 14 березня 1994 року одержує відповідь, в якій сказано: «Позивачка (тобто Вороняк Г.С. — **Прим. автора**) не допустила грубого порушення трудових обов'язків, а тому незаконно звільнена...» На здоровий глузд — усе зрозуміло. Але голова селищної Ради відповідь з Верховного суду коментує по-своєму: «Відповідь поверхова і неаргументована...». Ці слова Микола Демидович сказав мені в квітні цього року в своєму кабінеті у присутності начальника цивільно-судового відділу обласної прокуратури Світлани Борисюк. Як бачимо, навіть вища судова інстанція України — не авторитет для службової особи селищної Ради. У Миколи Васильовича залізне алібі: «Звільняла з посади Вороняк сесія селищної Ради».

Як все-таки ми навчилися уникати особистої відповідальності за свої особисті вчинки. А хіба депутати селищної Ради мають право не виконувати рішення суду? Де це записано? Тоді чому це рішення, про яке знають нині всі судово-прокурорські інстанції Волинської області й України, не виконують? В мене таке враження, що робиться це спеціально, комусь вигідно, щоб у нашому судочинстві панував хаос. Голова Луцького районного суду Петро Філюк порушує кримінальну справу проти голови виконкому селищної Ради Миколи Демидовича за невиконання ним рішення суду і передає матеріали до районної прокуратури для попереднього слідства. Прокурор району Володимир

Аномалії

Лотоцький закриває цю справу. Як мені сказав перший заступник начальника управління юстиції у Волинській області Олександр Винокуров, прокурор району не зреагував і на окрему ухвалу обласного суду від 10.03.1994 року, в якій судова колегія поставила питання про пред'явлення позову в регресному порядку про відшкодування шкоди за рахунок винних осіб. А рахунок йде на мільйони. Десятки й сотні мільйонів. Позивачка періодично звертається до суду з позовами про стягнення заробітної плати за час вимушеного прогулу, а Луцький районний суд постійно їх задовольняє. З розрахункового рахунку селищної Ради на користь Ганни Вороняк уже стягнено 7 мільйонів карбованців. Майже півтора року в Рокинях дві завідувачки дитсадком одночасно одержують зарплату. І це за нашої загальної бідності.

Мало того. В червні цього року Ганна Вороняк звернулася до районного суду з позовом до Рокинівської селищної Ради про стягнення 150 мільйонів карбованців за заподіяння їй моральної шкоди. І ось маємо рішення суду: «Позов задовольнити частково. Стягнути з Рокинівської селищної Ради народних депутатів на користь Вороняк Ганни Северинівни 100000000 карбованців (сто мільйонів крб.) моральної шкоди». Ганна Вороняк ці гроші вже одержала. Тепер кажуть, що вона готується звернутися до суду з позовом про стягнення з бюджету селищної Ради... 300 мільйонів карбованців. І жінка має право. На її боці закон. У депутатів селищної Ради, які своїми необдуманими рішеннями створили ось таку безпрецедентну ситуацію, голова не болить. Гроші ж не з власної кишені...

Щоправда, після цього відбувається сесія селищної Ради, на якій було скасовано рішення «Про звільнення зав. дитсадком Вороняк Г.С. з займаної посади 30 червня 1993 року». Голова Ради видає розпорядження про поновлення Ганни Северинівни на посаді завідувачки дитсадка «Барвінок». Це на папері. А на ділі все далеко не так. То хтось захворів, щоб зробити передачу, то колектив дитсадка не пускає Вороняк в приміщення, то якась інша причина... Провідний спеціаліст обласного управління юстиції Фаїна Олексюк це так зване поновлення на роботі прокоментувала так: «Все було зроблено для того, щоб практично не допустити Ганну Вороняк до роботи».

У цю ганебну тяжбу втручаються перші керівники Луцького райвиконкому, виступають на сесіях селищної Ради, що рішення суду слід виконати... Заступник голови райради Ігор Саламан письмово дає відповідь Ганні Вороняк: «Голову Рокинівської селищної Ради Демидовича зобов'язано негайно розв'язати питання поновлення Вас на роботі...» Це було 18 серпня 1994 року. А 31 серпня 1994 року чергова сесія селищної Ради знову розглядає питання про поновлення Вороняк на роботі, де вже скасовує своє рішення від 30 червня 1994 року як незаконне, прийняте з порушенням... Тепер Ганна Вороняк не має права бути поновлена на роботі. Даруйте, але в такому разі кажуть: «Цирк на дроті...» Ось уже півтора року депутати селищної Ради тільки тим і займаються, що справою Вороняк. То вони щось приймають, то скасовують, то пишуть скарги, але не виконують головного: рішення суду.

— Краще у Рокинях робили б діло, йде зима, а проблем дуже багато, — сказав у розмові зі мною заступник голови Луцької районної Ради Юрій Горбенко. Торік у квартирах селища довго не було тепла, треба подумати, щоб не повторилося таке цієї зими. В бюджеті грошей і так нема, ще й ті летять на вітер...

То чому ж ми серйозно не питаємо з тих конкретних людей, які творять зло? Адже прізвища їхні відомі. І це неправда, що, мовляв, таке наше законодавство, що нічого не можна зробити. Якщо йти цим шляхом, то де гарантія, що завтра депутати Рокинівської селищної Ради не приймуть рішення... про відокремлення селища від України? Або не скасують будь-який невигідний їм указ Президента України? І це цілком реально. На очах у всіх твориться беззаконня, а до винних ніхто не застосовує правових санкцій. Цілковите безвладдя. Хіба не так? Якщо навіть і депутати діють усупереч чинному законодавству, то що, на них нема управи? Коли так, то, даруйте, в нас нема держави. Навіщо тоді органи прокуратури, юстиції, суду...

І на закінчення отакий штрих. Нещодавно я був у Рокинях з першим заступником начальника управління юстиції у Волинській області Олександром Винокуровим. Даремно Олександр Михайлович старався переконати керівників виконкому селищної Ради, що діють вони незаконно, рішення суду слід негайно виконати. У цих людей своя уперта думка. Один з присутніх депутатів, коли ми вийшли на вулицю, сказав так:

— Ви пишіть, робіть, що хочете, а буде так, як ми захочемо...

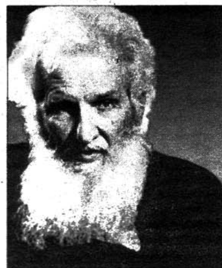
Слів нема, щоб щось відповісти. Але все-таки я ще раз написав про ці конфлікти із законом. А може, хто з відповідальних працівників Генеральної прокуратури чи Верховного суду України прочитає все це, задумається? Зрештою, має ж таки Закон сказати своє слово. Бо навіщо тоді розмови про правову державу...

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

Апостол миротворення

Календар «ГУ»

1 листопада 1944 року помер митрополит Української греко-католицької церкви Андрей Шептицький

Під кінець другої світової війни, а саме — 1 листопада 1944 року, в митрополичих палатах на Святоюрській горі у Львові упокоївся в Бозі його довголітній слуга — митрополит Галицький Андрей граф Шептицький. Ця поминальна дата буде відзначена всією Вселенською католицькою церквою, але передусім її східною гілкою — греко-католицькою, довголітнім главою якої був Андрей граф Шептицький. Його майже півстолітнє перебування на митрополичому престолі позначене зростанням релігійної та громадсько-політичної свідомості вірних, що набуло прояву у виробленні духовної відпорності на вплив безбожних комуністичних ідей, поширюваних серед галицької молоді. Митрополит був глибокомолитовним монахом з пророчою контемпляційною візією тих нещасть та ударів, які спадуть на його Церкву та її вірних. Проте мав митрополит також візію великого майбутнього Христової церкви, тому все своє життя працював задля єдності східної і західної гілок Христової церкви, єднання всіх християн — дітей Божих в єдиній соборній, апостольській церкві.

Він був ініціатором скликання з'їздів і конгресів у місті Велеграді в Моравії, на яких, починаючи з 1907 аж до 1936 року, представники католицького і православного світів обговорювали й дискутували ідеї з'єднання східної і західної церков. Пізніше, вже на початку 60-х років, ці ідеї набрали, так би мовити, характеру вселенського. На Соборі Ватиканум II за його старання щодо єднання всіх християн слуга Божий митрополит Андрей був названий благовісником єдності. Слушно писав про нього отець доктор Іван Гриньох: митрополит Андрей Шептицький «як апостол замирення і миротворення між східною і західною церквами... і як невтомний покровитель християнського порозуміння... є добре відомий на Сході й Заході...»

Його думки, ідеї актуальні й сьогодні, коли український народ, у нових політичних реаліях, шукаючи свого місця в європейському домі, шукає також власної конфесійної ідентичності. Нині завершується беатифікаційний процес, і є надія, що 1996 року до ювілею 400-річчя Берестейської унії слугу Божого митрополита Андрея буде проголошено святим.

Іван ГРЕЧКО,
голова клубу греко-католицької інтелігенції.
Львів.

Перше враження

Щасливі лови слова

«Молоде вино» — так називається книжка віршів наймолодших поетів України — трохи відомих і зовсім не знайомих читачеві.

Утім, у цій збірці все незвичне, небуденне і зрештою таке, якою, очевидно, й має бути поезія, з якою ми досі просто не мали справи в такому масштабі. Адже ж наші увінчані лаврами майстри слова спочатку були трибунами, громадянами, а вже потім за сукупністю й співцями свого часу. А ці поняття — поет і громадянин — не завжди співпадають за внутрішнім сенсом.

А тут з перших сторінок (антологія укладена за алфавітним порядком імен авторів) поринаєш у вільну стихію, де відбуваються щасливі лови слова як засобу самовираження. Із завзяттям молодості покоління, котре для багатьох з нас є воістину terra incognita, відкривається на сторінках розкуто, без найменшого кокетування, — серйозно, настирливо. Молоді поети не лаються з учорашнім днем, не відкидають його. Бо інтелектуально вивищені, вдовольняються граціозністю й повнотою власного внутрішнього життя, радістю буття як такого. Не епігонствують, не повторюють пройдені кимось ази, бо вважають, що створені до них, «... тісними стали всі пісні» (Максим Розумний). Тобто це вчорашній день, пройдений етап. На дворі ж — сьогодні, тепер, зараз.

Відчуваю, що читач, змучений нашими нинішніми проблемами, чекає від цієї сміливої terra incognita страдницьких борінь за щастя, за щасливе майбутнє, пролитих гірких сліз за «безцільно прожиті роки» старшими, ще нині сущими поколіннями. Ні! Подвигів Геракла на цій арені не буде, бо є щось вище, а саме — Поезія... Є її самодостатність. І зрештою, як сказав Йосип Бродський, «не поведінкою на трибуні вимірюється достоїнство нашої професії». Тобто є мистецтво, котре не повторює, не фотографує життя, а дещо його випереджає своїм естетичним аналізом. Тож і не чекайте від цієї «двадцятки» самоїдства на предмет, яким шляхом йти? Вони його вже обрали. Це поезія!

— Як? — вигукне розчарований читач. — Отак просто взяли й пішли в поезію? «Ні, не просто», — відповім я. А якщо точніше, то знову процитую Максима Розумного (одне тільки його прізвище чого варте!). Ось як він, скажімо, пішов у поезію:

Маршрутом екзотичним
Я вирушив із себе
І буду лиш дотичним
дахів садів і неба.

Завважте, шановний читачу, що таких розумних у збірці — 20, а ще більше поки що не потрапили до неї. Та в них усе попереду. Бо всі вони гуртуються біля видавництва «Смолоскип», директором котрого є унікальний видавець — пан Осип Зінкевич, американець українського походження. Правда, тепер він живе тут, в Україні, й робить те, без чого ми просто обійтися не можемо — допомагає нам заповнити прогалини у духовній сфері своїми чудовими виданнями. Пан Зінкевич сказав авторам на презентації «Молодого вина»: «Дякую, що ви є, що вибрали поезію! Знайте: ви мусите бути!»

Давайте згадаємо, коли і хто у нашому недавньому та сьогоднішньому житті сказав би 20—25 річним поетам такі слова і надрукував би їхні вірші? А тут — ціла антологія. Мало того, вони самі, оці 20—25-річні, її уклали, написали вступну статтю й післяслово. Й надалі під опікою пана Зінкевича збираються працювати для розширення свого творчо-мистецького гурту «500», що об'єднує молодих поетів з Києва і Ніжина, Львова і Харкова, Херсона й Бердичева, тобто з усієї України.

Звичайно, сумління літературних критиків продиктує їм неодмінне бажання «по кісточках» розібрати кожен рядок, надрукований у збірці «Молоде вино». Звісно, й саме життя щось відкине — вино ж бо ще не виграло. Але сталася важлива подія — закладено на майбутнє долю цілої когорти молодого літературного покоління. І вона, ця молодь, не приміряє слухняно на себе стандарти нинішнього часу. Не тягнеться покірно у скрипучому возі за ним. Вона сміливо наважилася його випередити!

Людмила БАРАНЕВИЧ.

ДЕРЖАВНА ТЕЛЕРАДІОМОВНА КОМПАНІЯ УКРАЇНИ

ДТР

агентство "ТЕЛЕРАДІОРЕКЛАМА"

ТЕЛЕ ПРОПОНУЄ В ЕФІРІ

Щоденні рекламно-інформаційні блоки, тематичні передачі "Перспектива" та "Презентація" (зустрічі з діловими людьми, виставки, аукціони, телеігри, конкурси, шоу, лотереї тощо)

ВИГОТОВЛЯЄ

відеокліпи, відеофільми, споти, сюжети

РАДІО ПРОПОНУЄ В ЕФІРІ

Щоденні рекламно-інформаційні випуски (репортажі, інтерв'ю, коментарі, огляди, оголошення тощо)

ВИГОТОВЛЯЄ

магнітофільми та іншу аудіопродукцію

РОЗМІЩУЄ

вашу рекламу у найпопулярніших передачах Українського телебачення і радіо.
Ми готові укласти з вами угоду на довгострокове співробітництво.
Ми будемо раді, якщо своєю рекламою допоможемо вам у розв'язанні ваших проблем!

Наша адреса: 252033, Київ-33, вул.Володимирська, 69-А.
Тел. (044) 224-45-43; 220-91-29

За кордоном чекає спадок. Можливо, на тебе...

УКРІНЮРКОЛЕГІЯ

(252034, м. Київ, вул. Золоті Ворота, 2-А)
у справах про спадщину розшукує родичів

Померлих у США:
1. **Казміри Богомолової**, яка народилася в 1921 р. в Дніпропетровську чи області, батьками якої були Корні Богомолов і Дрежулюк Ветка.
2. **Гаррі Аппеля**, який народився в 1908 р. в США, батько якого Луїс Аппель і мати Женні, уроджена Насімович, народились в Австро-Угорщині в минулому столітті, а брат матері Юліус Насімович народився 1891 р. у Чернівцях.
3. **Марка Адамовича Сигнаровича**, матір'ю якого була Олександра Суплинська, а батьком — Адам Малішевський, що народився в 1880 р. в Скибаєві.
4. Брата або племінників **Федора Якименка**, померлого в Чикаго.
5. **Павліни Будченко**, уродженої Коваль, відомої як Коваленко, котра народилась в 1919 р. в Маріуполі чи районі, батьками її були Василь Коваль і Марія Панамаренко.
6. **Юлії Куззі**, яка народилась в 1906 р. в Нью-Йорку, батьками якої були Джон (Іван) Павальчак і Ганна Нестеряк.
7. **Олександра Конке**, який народився в США в 1932 р., батько якого Олександр Конке народився в Ліпно в 1898 р., а матір звали Маддлен Декер (Деркач).
8. **Артура Школьника**, який народився в Вільно в 1912 чи 1913 р., батьками якого були Гаррі (Гершл) Школьник та Іда (Хал), уроджена Бвабрада чи Гурвіц.
9. **Алекса Даньського**, який народився в 1908 р. в с. Михайлівка, Галіція.

Померлих у Канаді:
10. **Мечислава Горського**, який народився в Західній Україні чи в Польщі.
11. **Семена Тарасенка**, який народився в 1918 році.
12. **Джоакима Стебілі (Якима Стеблія)**, який народився в 1901 р. в Австро-Угорщині.
13. **Мей Шатц**, уродженої Коган, яка народилась у Росії в 1901 р. чи в 1908 р., дівоче прізвище її матері — Мадін.
14. **Едварда Грубого**, а саме брата Ярослава, або його нащадків.
15. **Гаррі Сондака.**

Померлих у Німеччині:
16. **Петра Мацієвського**, який народився в 1916 р. в с. Ізба, Польща, а саме Доміцелу Симоняк, уроджену Мацієвську, Марію Хом'як, уроджену Симоняк, а також Ірину (Ірену) Мацієвську або їх нащадків.
17. **Наталії Крижанівської**, яка народилась в Києві в 1909 р., у якої були брати і сестри.

Померлої в Англії:
18. **Берти Мільц**, уродженої Едель, яка народилась приблизно в 1896 р. в Station Станіславові, батьками якої були Герман Едель і Жарне Гаві...

Зацікавлених осіб, а також осіб, яким відоме місце проживання розшукуваних, просимо повідомити про це Укрінюрколегію: Київ-34, вул. Золоті Ворота, 2-А, тел. (044) 224-16-67, факс. (044) 229-28-35.

РЕАЛІЗУЄМО АБО ОБМІНЮЄМО
на продукти харчування
ТРАКТОРИ
МТЗ-80 УК
МТЗ-82 УК.
Вони у нас є постійно.
Купуємо тушонку.
Телефони в Луцьку: (03322) 4-33-84, 4-42-57, 3-10-46.

ТОМПО

2000 образцов итальянской мебели:
кухни, гостинные, спальни, сантехника и др.

Доставка и установка, услуги дизайнера

ВАМ ДОСТАТОЧНО ЗАПЛАТИТЬ- ВСЕ ОСТАЛЬНОЕ МЫ СДЕЛАЕМ САМИ

МЫ БЫЛИ ПЕРВЫМИ И ОСТАЁМСЯ ЛУЧШИМИ!
Железнодорожное шоссе, 41, тел.: 294 81 81, факс: 269 87 18

150 наименований
Остродефицитные импортные и отечественные медикаменты и товары медицинского назначения предлагает Артемовская республиканская аптечная база (АП «ФАРМПРОИМП»). Самые низкие цены. Возможны варианты товарного кредита, долгосрочные контракты. При крупных закупках возможна доставка.
Обращаться по телефонам: (06274) 3-20-32 или 3-20-78.
Адрес: г. Артемовск Донецкой обл., ул. Профинтерна,2.
Р/с 602810 в Артемовском отделении ПИБ, МФО 334583.

Фирма «Ятрань» реализует пишущие машинки портативные и стационарные с любыми шрифтами и ленту.
Тел. в Киеве (044) 412-16-70.
Тел. в Черкассах (0472) 47-43-22.

UKRAINIAN MOBILE COMMUNICATIONS

UMC

Український мобільний зв'язок

Совместное Украинско-Датско-Голландско-Германское предприятие

СП «UMC» является оператором мобильной сотовой сети NMT 450 в Украине.

«UMC» предоставляет комплексное обслуживание; приобретение мобильных телефонов;
подключение к всеукраинской сотовой сети;
обеспечение послепродажной гарантии и сервисного обслуживания в течение 3-х лет;
установку мобильных телефонов в автомобилях;
предоставление мобильных телефонов в аренду.

Ваш телефон всегда с Вами!

Филиалы "УМС". Адреса магазинов
КИЕВ 252010, г.Киев, ул.Московская, 21. Тел.(044) 290-49-46
ОДЕССА 270021, г.Одесса, ул.Островидова, 100 Тел.(0482) 26-07-41, (550) 246-00-63, 246-00-65
СИМФЕРОПОЛЬ 333000, г.Симферополь, ул.Розы Люксембург, 2 Тел.(0652) 25-51-97 Тел.(550) 224-00-61
ЯЛТА 334200, г.Ялта, ул.Ленина,1 Тел.(0654) 32-70-18
СЕВАСТОПОЛЬ 335011, г.Севастополь, ул.Большая Морская, 21 Тел.(0692) 44-48-67, (550) 244-60 (60..63)
ХАРЬКОВ 310160, г.Харьков, просп. Ленина, 15 Тел.(0572) 43-24-87

Реализуем со склада в Киеве:

сепараторы-сливкоотделители ОС-Б (1т/ч), ОС2Т-3 (5 т/ч), ОС-2Д-500 и другие;
сепараторы пивные;
станки токарные 16К40, МК60-56, 1К62, 1М-63, 16Б-16 и др.;
станки фрезерные 6Т83, 6Т82Г и др.;
пастеризаторы ОКЛ-10, ПТУ-10, ОК2Н-5;
ножницы гильотинные НК3418;
прессы однокривошипные 25 тонн усилия.

Тел.(044) 552-97-82, 552-92-83, 552-96-74.

Организация реализует:

уголок 25-90; арматура диаметром 12-28мм; катанка диаметром 6,5-8 мм; лист стальной 2,5-4 мм; холодильники «Днепр»; пылесосы «Ракета»; плиты газовые котлы бытовые; трубы в ассортименте.

Тел./факс (0562) 27-80-91, 27-80-95

Реалізуємо або обмінюємо на продукти харчування
ПІДШИПНИКИ
роликові й шарикові та
ЗАПЧАСТИНИ
для автотехніки
ГАЗ, МАЗ, КамАЗ, ЗІЛ, УРАЛ, ВАЗ, УАЗ, МТЗ та ін.,
купуємо тушонку.
Телефони в Луцьку:
(03322) 4-33-84, 4-42-57, 3-10-46.

Запитуєте — відповідаємо

Самими гарантіями ветерани ситі не будуть

З дня прийняття Верховною Радою України Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» збігло дев'ять місяців. У березні цього року («ГУ», № 52) на прохання редакції заступник міністра соціального захисту України С.Вегера роз'яснила основні положення закону, механізм його застосування.

Здавалося, за цей період можна було б зняти багато питань, що мали на початку введення закону в дію. На жаль, цього не сталося. До редакції, як і раніше, не перестають надходити листи від ветеранів, де вони просять роз'яснити дію та застосування деяких пунктів і статей закону, а також відповіді на запитання, на які не змогли дошукатися відповіді на місцях. Тому ми знову запрошуємо до розмови заступника міністра соцзахисту С.Вегеру.

— Світлано Анатоліївно, чим можна пояснити потік скарг, нарікань, невдоволень, котрі адресують редакції та й, певно, міністерству ветерани? Зокрема, на зволікання з виконанням закону скаржаться В.Шостак з Новоград-Волинського Житомирської області, О.Бондаренко з Кривого Рога В.Швець з Гуші, що на Волині, та багато інших.

— Щодо основних положень і механізму застосування закону, то тут нема нічого незрозумілого. Інша річ, що подекуди не дуже квапляться з його виконанням. Хоча (про це свідчать і ті листи, що надходять до міністерства) є окремі затримання у визначенні статусу ветеранів війни, пов'язані з підтвердженням трудового стажу в період війни. Більшість цих звернень зумовлено затриманням відповідей з архівних організацій, а також установ, розміщених на території СНД.

— Так, усе це можна зрозуміти, але ж ветерани не можуть чекати. Для них кожний день на ліку.

— Згодна. Але що вдієш, коли для реалізації права на отримання пільг треба ще й юридичне підтвердження. Крім того, фінансово забезпечити виконання усіх пунктів закону дуже важко. Цього, звичайно, не сталося б, якби ще під час розроблення та прийняття Закону можна було врахувати всі фактори, які впливатимуть на нього. Передовсім, це економічний фактор.

Державі, безумовно, нині важко знайти кошти, але без них неможливо виконати обіцяне.

— Чи не найбільше листів надходить нам від ветеранів з проханнями допомогти одержати автомобіль. Про це пишуть І.Коц з Комсомольського, що на Донеччині, В.Старушко з Козельщини та В.Буц з Рудки, що на Полтавщині, Б.Харковий з Луцька та багато інших. Звісно, редакція таких питань не розв'язує. А що може відповісти з цього приводу міністерство?

— Наше міністерство одержує автомобілі з ручним керуванням для інвалідів в обмеженій кількості. Приміром, на цей рік ми замовили 91 тисячу автомобілів, але Держкомресурсів через нестабільне фінансування програм соціального захисту виділив нам тільки 25 тисяч машин. Але навряд чи надійдуть навіть ці 25 тисяч, адже завод-виготовлювач відправив лише близько 9 тисяч автомобілів. До речі, тепер інваліди одержуватимуть замість «Запорожця» з ручним керуванням «Таврію».

— Б.Пишкін з Олександрії, що на Кіровоградщині, М.Тихонов з Вишгорода Київської області цікавляться, коли замість тимчасових довідок видадуть посвідчення ветерана війни?

— Порядок видання посвідчень та нагрудних знаків визначено постановою Кабінету міністрів України від 12 травня 1994 р. № 302. Відповідає за цю ланку роботи Міноборони. Воно зобов'язане видати посвідки та нагрудні знаки протягом 1995 року.

— В.Бородай з Києва, С.Маловічко з Тернополя нарікають на те, що досі не визначено порядок надання компенсацій, передбачених п.20 ст.14 закону, а також невідомо, як мають виконувати ст.17, де йдеться про витрати на поховання ветеранів війни за рахунок бюджету?

— На превеликий жаль, ми не можемо забезпечити усіх охочих санаторно-курортними путівками. Тому ті, хто не скористався своїм правом, одержують компенсацію за невикористане санаторно-курортне лікування в органах соціального захисту населення згідно з листом нашого міністерства за № 01-2/34 від 19.09.1992 року.

Щодо виплати допомоги на поховання, то згідно з постановою Кабінету міністрів діє наказ міністерств соцзахисту, праці, фінансів, Держжитлокомунгоспу, Фондів соцстрахування та пенсійного від 2.06.1994 року № 94/46/31/50/08-14-328/7, у якому визначено розміри допомоги на поховання.

— **Законом до учасників війни прирівнені сини полків, учні ремісничих училищ, але нічого не сказано про вихованців спецшкіл і суворовців.** Цим питанням, зокрема, цікавить Є.Симонова з Черкас, який з 1942 по 1945 рік навчався в 6-й Ленінградській військовій артилерійській школі.

— Так. До учасників війни прирівняні сини полків і юнги, але якщо вони були ними до досягнення свого повноліття. Себто це ті особи, на яких було видано наказ по полку чи кораблю та які були зараховані на всі види військового забезпечення і в разі передислокації йшли разом з ними до місця призначення. Щодо інших категорій (це стосується і Є.Симонова), то надання їм статусу учасників війни законом не передбачено.

— В.Караулов з Коростишева Житомирської області запитує, чи мають право на безплатний проїзд пенсіонери МО СРСР?

— Згідно з постановою Кабінету міністрів України № 354 від 17 травня 1993 року, правом безплатного проїзду користуються пенсіонери за віком. Пенсіонери МО не підпадають під цю постанову. Можливо, це питання буде враховано під час прийняття закону «Про статус ветеранів військової служби».

— Особі, котра підпадає під дію закону «Про статус ветеранів війни...», було виплачено відсотки від акцій (доход за 1993 рік). Чи оподатковують ці дивіденди податком? — запитує юрисконсульт Т.Олійник з Алчевська Луганської області.

— Ці питання — компетенція податкової інспекції. Податкові органи на підставі поданих громадянами декларацій про доходи обчислюють сукупну річну суму податку. Під час її обчислення з оподатковуваного доходу вилучають встановлений чинним законодавством неоподатковуваний мінімум.

— Чи мають право на пільги в оплаті квартири, комунальних послуг ветерани Збройних Сил? Такі питання адресували редакції О.Гришин з Ладижина Вінницької області, Б.Мокроус з Донецька.

— Пільги зазначеним особам надано Указом Президента України № 355/94 від 4 липня 1994 року «Про статус ветеранів військової служби, гарантії їх соціального захисту». Доручено також Кабінету міністрів підготувати і до 31 грудня внести на розгляд до Верховної Ради проект закону «Про статус ветеранів військової служби».

— В.Стеченко з Києва пише, що правом безплатного першочергового зубопротезування (крім протезування з дорогоцінних матеріалів) не можна скористатися, бо, насправді, неможливо замовити зуби навіть з пластмаси. Усюди змушують платити. Як реально забезпечити це право?

— Безплатне зубопротезування для ветеранів передбачене законом і, звичайно, його ніхто не може скасувати. Інша річ, що це право не підкріплене матеріально, а почасти його й нехтують наші лікувальні заклади. Хочу наголосити, що за надання цих пільг відповідає Мінохорони здоров'я.

— Дякую за роз'яснення.

* * *

У цьому матеріалі ми зупинилися лише на деяких аспектах соціального захисту ветеранів. Бо охопити той потік запитів, що йдуть на нашу адресу, просто неможливо.

Часто-густо до редакції звертаються з незначними питаннями, які, на нашу думку, можна було б безболісно розв'язати на місцях. Безумовно, є і серйозні проблеми, котрі потребують нагального втручання, до того ж на найвищому рівні. Тому цього року Верховною Радою передбачено розглянути і внести зміни та доповнення до Закону про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту.

Надія КУЗНЕЦОВА.

З життя лідерів та аутсайдерів

Чемпіонат країни з футболу. Вища ліга. 14-й тур.

Металург — Шахтар. 1:5.

0:1 Кривенцов (14), 0:2 Орбу (39), 0:3 Петров (55, з пенальті), 0:4 Кривенцов (58), 0:5 Петров (67), 1:5 Ванін (73). На 82-й хв. Ванін не реалізував пенальті.

Металург: Гребенюк, Кабаченко, Маркін, Дудник, Шеверєв, Павлик (Наконечний, 46), Лучкевич (Богатир,59), Ключчик, Ванін, Тищенко (Саприкін, 46), Полтавець.

Шахтар: Шутков, Леонов, Смигунов, Ященко (Купцов,69), Попов, Бабій, Орбу, Погодін (Онопко, 65), Петров, Кривенцов (Матвєєв, 65), Воскобойник.

Суддя В.Онуфер (Ужгород).

Запоріжжя. Стадіон «Металург». 7000.

Динамо — Таврія. 2:1.

1:0 Леоненко (63), 1:1 Опарін (86), 2:1 Ващук (90).

Динамо: Шовковський, Лужний, Ващук, Леженцев, Шаран (Шматоваленко, 73), Ковалець (Мізін,73), Анненков (Скаченко, 46), Косовський, Призетко, Леоненко, Михайленко.

Таврія: Левицький, Дем'яненко, Єсін (Махонін, 81), Головко, Волков, Кунденок, Опарін, Новиков, Росляков, Гайдаш, Антюхін.

Покарання: Волков, Шаран, Леоненко, Дем'яненко (попередження), Гайдаш (видалення, 49).

Суддя І.Горожанкін (Кіровоград).

Київ. Республіканський стадіон. 2500.

Нива Тр — Карпати. 2:1. 5000. 1:0, 2:0 Яворський (57, 60), 2:1 Липинський (90). **Нива Вц — Кремінь. 0:1.** 10000. Лукаш (61). На 29-й хв. Гайдаржі (Нива) не реалізував пенальті. **Волинь — СК Миколаїв. 0:1.** 1500. Забранський (3). На 73-й хв. Бенько (Волинь) не реалізував пенальті. **Темп — Торпедо. 0:1.** 2000. Аваков (60). **Верес — Кривбас. 2:1.** 4000. 1:0 Свистунов (51, з пенальті), 2:0 Филимонов (61), 2:1 Салимов (75). **Зоря-МАЛС — Прикарпаття. 2:2.** 4000. 1:0 Місін (6), 2:0 Плетньов (11), 2:1 І.Юрченко (66), 2:2 Іричук (78). На 85-й хв. Плетньов не реалізував пенальті. **Дніпро — Чорноморець. 0:2.** 3000. Гусейнов (31), 0:2 Корнієць (45).

	В	Н	П	М	О
Шахтар	12	2	0	35-5	38
Динамо	10	4	0	33-13	34
Таврія	9	2	4	36-17	29
Дніпро	9	2	3	25-16	29
Чорноморець	8	3	4	24-16	27
Нива Вц	7	0	8	20-17	21
Кремінь	6	3	6	18-17	21
Кривбас	6	3	6	10-10	21
Торпедо	7	0	8	17-23	21
Верес	6	3	6	19-26	21
Карпати	5	4	6	14-18	19
Зоря-МАЛС	5	2	8	22-31	17
Прикарпаття	4	4	7	17-23	16
Металург	4	4	7	20-29	16
Темп	3	4	8	12-17	13
Нива Тр	3	3	8	16-21	12
Волинь	3	2	10	11-28	11
СК Миколаїв	3	1	11	11-33	10

Цей тур запам'ятався чотирма нереалізованими пенальті. А ще — перемогами аутсайдерів, які,схоже, з наближенням фінішу першого кола постараються вирвати все, що можливо. Гадаю, неодмінно посилить гру миколаївський клуб, який віднедавна очолив відомий фахівець Євген Кучеревський. Нарешті, команда під його керівництвом святкувала перемогу, причому в гостях. Хороший симптом.

Цікавими виявилися баталії за участю лідерів. Особливо вразила перемога донеччан. Адже всі чекали сюрпризу від «Металурга», який нещодавно очолив Олександр Томах. Останнім часом запоріжці виступали упевнено. Але цього разу рідні стіни їм не допомогли, як і дніпропетровцям у грі проти «Чорноморця».

Особливе місце відводилося київській зустрічі «Динамо» і «Таврії». Кримчани в нинішньому чемпіонаті виступають рівно і цілком справедливо перебувають у лідируючій групі. Але гра вийшла не такою яскравою, як очікувалося. Хоча були все ж цікаві моменти. Скажімо, гол, забитий Віктором Леоненком зі штрафного метрів з 20 «дугою» Серебрянікова». Красиве влучення метрів з сорока потужним ударом Андрія Опаріна. Особливої похвали заслуговує віра динамівців у перемогу, їхня боротьба до останньої секунди. Не вже виявив справжнього професіоналізму. Щоправда, гості були невдоволені окремими діями арбітра. Однак про це ви дізнаєтесь в одному з наступних чисел нашої газети, де ми опублікуємо інтерв'ю з начальником «Таврії» Романом Ароновим.

А цього разу всіх більше цікавило «Динамо», яке завтра в Парижі зіграє повторний поєдинок з ПСЖ.

— Сьогодні гра у нас не вийшла, — сказав один з динамівських тренерів **Анатолій ДЕМ'ЯНЕНКО.** — Але гравців неважко зрозуміти. Дехто з них намагався перестрахуватися перед важким паризьким матчем. У столиці Франції на нас чекає складне випробування. Хоча й готувалися до нього ретельно і старанно.

— Складається враження, що новобранці «Динамо» помітно здали останнім часом...

— Так, це вірно. На старті вони мали бадьоріший вигляд. Але дивного в цьому нічого немає. Адже систему тренувань, запропоновану в київському «Динамо», здатний витримати не кожний. До того ж, навантаження на наших гравців нинішнього сезону випали справді титанічні. Доводиться виступати одночасно на кількох фронтах: в національному чемпіонаті, розіграші Кубка країни, Лізі чемпіонів і в складі збірних України. Але тільки найсильніші, найтерплячіші, найвитриваліші стають динамівцями Києва...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Першість країни. Перша ліга. 18-й тур. Бажановець — Борисфен — 2:3, Сталь — Ворскла — 3:0, Закарпаття — Поділля — 0:0, Карпати — Буковина — 2:1, Скала — СБТС — 1:0, Кристал — Нафтовик — 1:0, Поліграфтехніка — Металург — 2:1, Дніпро — СК Одеса — 1:0, Зірка-Нібас — Динамо-2 — 1:0, Нафтохімік — Хімік Жт — 2:2.

Баскетбол. Чемпіонат країни, вища ліга. Чоловіки. Київ-Баскет — Азовмаш — 130:120.

ГОЛОС України

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ : для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44. телефакс 449-85-62.
♦ Рукописи не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідають автори.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 385117.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311208.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».